

www.vcmstudy.ir

یادداشت
پتروشیمی

بررسی بازارهای هدف پلی پروپیلن در دنیا

تاریخ انتشار: ۱۵ بهمن ۱۳۹۶

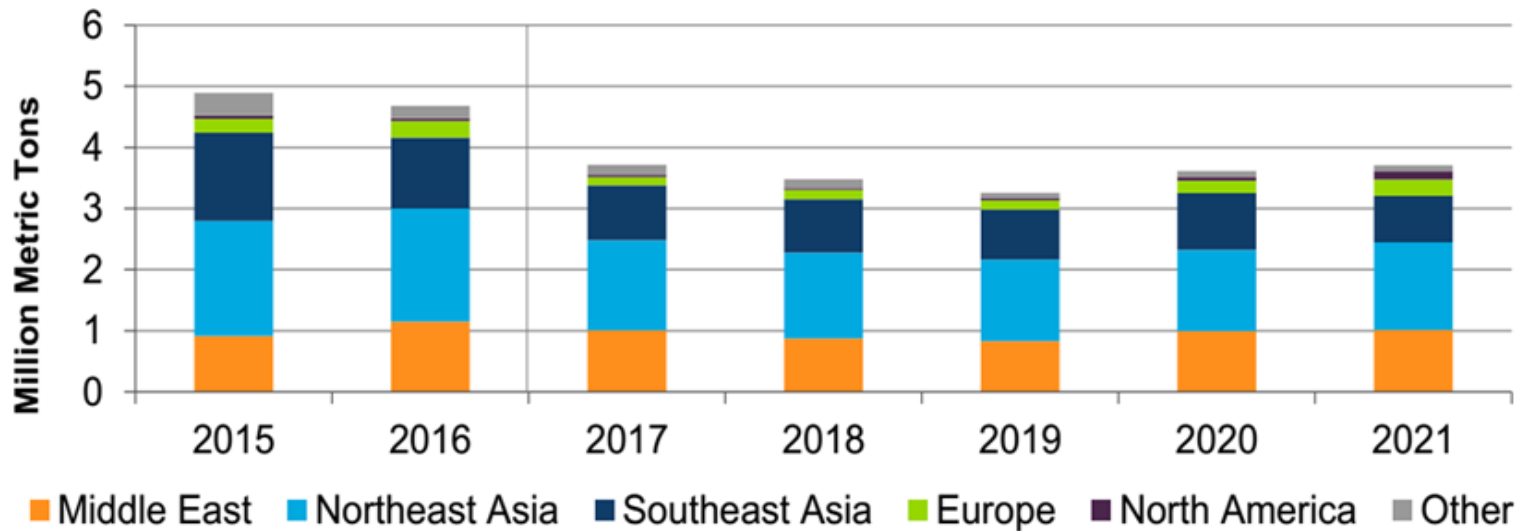
با احتساب تفکیک گریدهای مختلف پلی اتیلن، در سال ۲۰۱۵ این محصول بیشترین مصرف در میان ترموپلاستیک ها را به خودش اختصاص داده است که نشان دهنده بازار قوی و رو به رشد این محصول می باشد. با اینحال ادامه رویه های قبلی برای تولید این محصول و عدم توجه به بازارهای جدید، می تواند فروش آن را با مشکلات عدیده ای رو به رو نماید. در کنار این مسئله می توان به افزایش هزینه تولید پلی پروپیلن و نزدیک شدن قیمت آن به پلی اتیلن و افزایش رقابت میان این دو محصول برای مصارف مشترک دانست که فعلا قصد بررسی آن را نداریم.

همان طور که در یادداشت های گذشته نیز بدان اشاره گردید یکی از مقاصد صادراتی کشورهای خاورمیانه چین می باشد و بر اساس گزارش های منتشر شده، سهم واردات این کشور از خاورمیانه حدود ۱ میلیون تن خواهد بود و رشد چندانی نخواهد داشت. این در حالی است که در سال ۲۰۱۵ ظرفیت اسمی عربستان حدود ۵.۴ میلیون تن و کشورمان بدون در نظر گرفتن طرح های در دست اجرا، حدود ۱ میلیون تن می باشد.

این بدین معنا می باشد که دیگر بازار مصرف چین، بازار قابل اتکایی نخواهد بود. اما دو رویکرد را می توان در این خصوص به صورت همزمان در نظر گرفت: توجه به بازارهای جایگزین و توسعه پایین دستی این محصول. بر اساس گزارش های معتبر بازارهای جدید صادراتی را می توان شامل مناطق هند، ترکیه، آفریقای جنوبی، آمریکای جنوبی و کشورهای آسیای جنوب شرقی دانست که در این بین بیشترین میزان واردات به هند اختصاص یافته است.

میزان واردات PP کشور چین از مناطق مختلف

سهم خاورمیانه از صادرات PP به چین، تنها ۱ میلیون تن می باشد.

ظرفیت اسمی عربستان در سال ۲۰۱۵ حدود ۵/۴ میلیون تن و ایران حدود ۱ میلیون تن است.

آیا برای طرح های جدید می توان بر بازار چین حساب کرد؟

Source: IHS

VCMStudy.ir

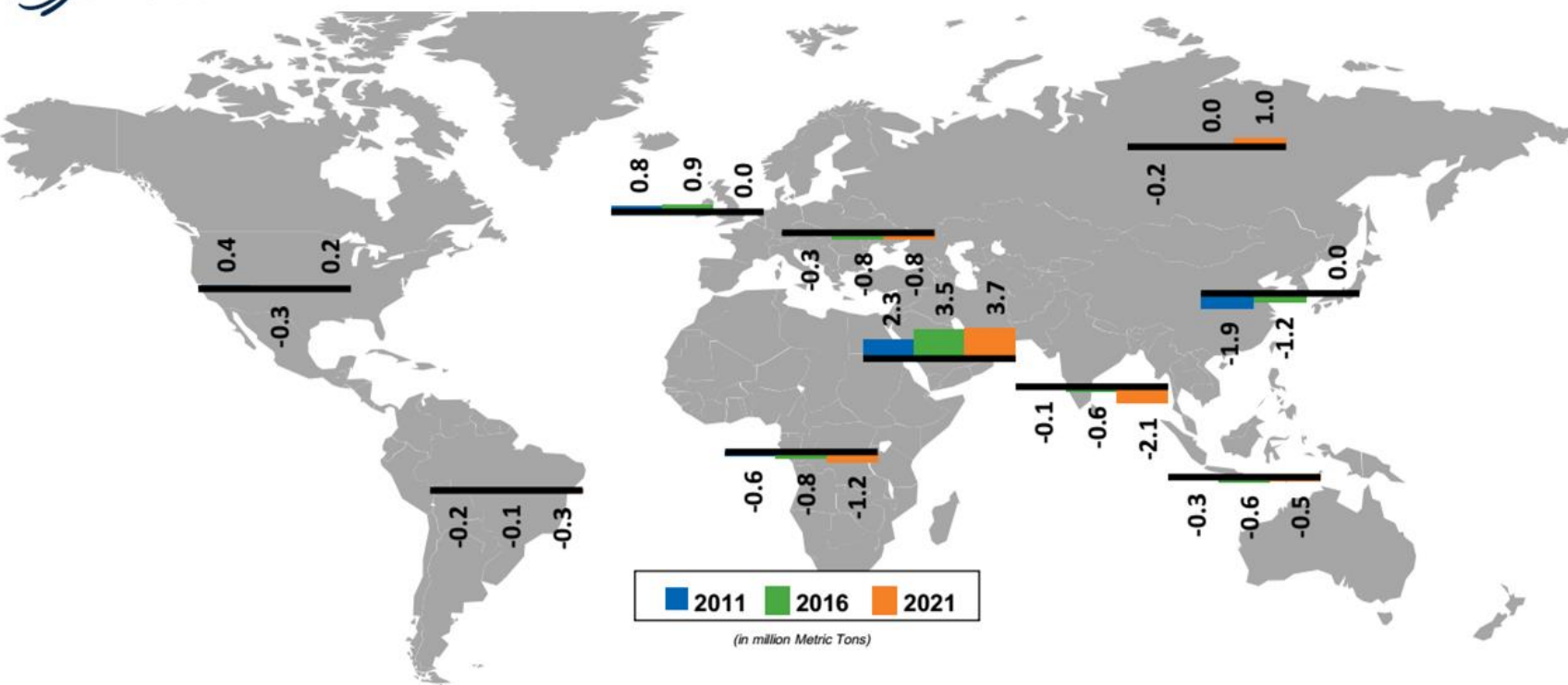
یادداشت

پتروشیمی

www.vcmstudy.ir

تغییر الگوی تجارت پلی پروپیلن

لزوم توجه به بازارهای جدید به جای چین!

Source: HIS Markit

VCMStudy.ir

یادداشت

پتروشیمی

www.vcmstudy.ir

اما در کنار توجه به بازارهای صادراتی جایگزین به صورت همزمان می بایست رویکردی پیش گرفته شود که هم اکنون توسط ترکیه و برخی کشورهای اروپای غربی اجرا می گردد. کشور ترکیه بیشترین میزان مصرف پلی پروپیلن را به خودش اختصاص داده است و با سهم ۵۰ درصدی در رتبه اول قرار گرفته است و پس از آن ایران و عربستان قرار گرفته اند. در واقع ترکیه تنها یک واحد ۱۴۰ هزار تنی داشته و مابقی نیاز خود را صرفاً از طریق واردات تامین می نماید. برخی کشورهای اروپایی نیز به جهت از دست دادن مزیت رقابتی خود به سمت محصولات و گریدهای بالاتر کوپلیمرها و کامپاندهایی که نیازمند تکنیک های مهارتی بالاتر می باشد؛ حرکت کرده اند.

یادداشت

پتروشیمی

مرکز مطالعات زنجیره ارزش معتقدست که در حال حاضر برخی کشورهای خاورمیانه نظیر عربستان اقدام به احداث پارک های شیمیایی برای ایجاد ارزش افزوده نموده اند و مازاد مصرف داخلی خود را به صادرات اختصاص داده اند. مسلماً می توان با افزایش تعرفه منسوجات پلاستیکی وارداتی؛ به افزایش مصرف داخلی پلی پروپیلن در صنایع تکمیلی و تبدیلی کمک کرد. در حال حاضر تولید داخلی کشور با راندمان ۸۰ درصد حدود ۸۰۰ هزار تن بوده که با مصرف ۶۰۰ هزارتنی داخلی حدود ۲۰۰ هزار تن آن به صادرات اختصاص می یابد ولی با برنامه ریزی های آینده جهت رسیدن به ظرفیت تولید ۱.۸ میلیون تنی تا سال ۱۴۰۰ و با انجام تمام طرح های برنامه ششم توسعه پتروشیمی و رسیدن به ظرفیت ۴.۵ میلیون تنی، ممکن است صادرات این محصول با مشکلاتی رو به رو گردد. در واقع باید این نکته را در انتها مورد تاکید قرار داد که در جهان امروز فروش پایدار مهمتر از تولید است. لذا برنامه ریزان طرح های توسعه ای باید به دقت رفتار بازار را مبتنی بر روندها و رویدادهای گذشته، حال و آینده تحلیل نمایند.

www.vcmstudy.ir

امیدواریم از مطالعه این سند، استفاده مفید برده باشید
نقطه نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را از طریق ایمیل زیر با ما در میان بگذارید
VCMStudy@gmail.com